

31990L0396

27.6.1990

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L196/15

DYREKTYWA RADY
z dnia 29 czerwca 1990 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych

(90/396/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie na swoim terytorium zdrowia i bezpieczeństwa swoich obywateli oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, zwierząt domowych i mienia, w związku z zagrożeniami wynikającymi z użytkowania urządzeń spalania paliw gazowych;

w niektórych Państwach Członkowskich przepisy bezwzględnie obowiązujące określają w szczególności poziom bezpieczeństwa wymagany w stosunku do urządzeń spalania paliw gazowych poprzez wyszczególnianie budowy, właściwości działania i procedur kontroli; te przepisy bezwzględnie obowiązujące nie prowadzą koniecznie do różnic w poziomie bezpieczeństwa w poszczególnych Państwach Członkowskich, jednak różnice między nimi utrudniają wymianę handlową we Wspólnocie;

w Państwach Członkowskich obowiązują różne warunki w odniesieniu do rodzajów gazu i ciśnień zasilających; warunki te nie są ujednoczone, ponieważ sytuacja w zakresie zaopatrzenia w energię i jej dystrybucję jest szczególna w każdym Państwie Członkowskim;

ustępy 65 i 68 Białej Księgi w sprawie urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, zatwierdzonej przez Radę Europejską w czerwcu 1985 r., przewidują nowe podejście do harmonizacji prawa;

prawo wspólnotowe przewiduje, jako odstępstwo od jednej z fundamentalnych reguł wspólnotowych, a mianowicie swobodnego przepływu towarów, że przeszkody w przepływie we Wspólnocie wynikające z różnic w ustawodawstwach krajowych dotyczących obrotu produktami są dopuszczalne, o ile przeszkody takie mogą być uznane za niezbędne w celu spełnienia wymogów obowiązkowych; harmonizacja prawa po-

winna być w tym przypadku ograniczona do przyjęcia przepisów niezbędnych w celu spełnienia obowiązkowych i zasadniczych wymogów dotyczących bezpieczeństwa, zdrowia i oszczędzania energii w odniesieniu do urządzeń gazowych; wymogi te powinny zastąpić w tym zakresie przepisy krajowe, ponieważ są zasadniczymi wymogami;

utrzymanie lub podniesienie poziomu bezpieczeństwa osiągniętego w Państwach Członkowskich stanowi jeden z głównych celów niniejszej dyrektywy i bezpieczeństwa zdefiniowanego przez zasadnicze wymogi;

zasadnicze wymogi w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia powinny być przestrzegane w celu zapewnienia bezpiecznego działania urządzeń spalania paliw gazowych; oszczędzanie energii uważane jest za sprawę istotną; wymogi te powinny być stosowane z uwzględnieniem stopnia nowoczesności w chwili konstruowania;

niniejsza dyrektywa zawiera zatem tylko zasadnicze wymogi; w celu ułatwienia dowodu zgodności z zasadniczymi wymogami konieczne jest istnienie zharmonizowanych norm na poziomie europejskim, w szczególności w zakresie konstruowania, działania i instalowania urządzeń spalania paliw gazowych, tak aby produkty spełniające te normy mogły być uznane za spełniające te zasadnicze wymogi; normy te, zharmonizowane na poziomie europejskim, są opracowywane przez instytucje prywatne i powinny pozostać niewiążące; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) zostały uznane za instytucje kompetentne w zakresie przyjmowania zharmonizowanych norm zgodnie z ogólnymi wytycznymi w sprawie współpracy między Komisją i tymi instytucjami, podpisanymi dnia 13 listopada 1984 r.; do celów niniejszej dyrektywy norma zharmonizowana oznacza specyfikację techniczną (normę europejską lub dokument harmonizacyjny) przyjętą przez jeden z tych organów lub oba te organy na podstawie upoważnienia Komisji zgodnie z dyrektywą Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych ⁽⁴⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 88/182/EWG ⁽⁵⁾, oraz na podstawie ogólnych wytycznych wymienionych powyżej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 21.2.1989, str. 5 oraz Dz.U. C 260 z 13.10.1989, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 158 z 26.6.1989, str. 218 oraz decyzja z dnia 13 czerwca 1980 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 194 z 31.7.1989, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 75.

do czasu przyjęcia zharmonizowanych norm w rozumieniu niniejszej dyrektywy zgodność z zasadniczymi wymogami oraz swobodny przepływ urządzeń spalania paliw gazowych powinny być ułatwione przez przyjęcie, na poziomie Wspólnoty, produktów zgodnych z normami krajowymi, których zgodność z zasadniczymi wymogami została potwierdzona na drodze kontrolnej procedury Wspólnoty;

kontrola zgodności z odpowiednimi wymaganiami technicznymi jest konieczna w celu zapewnienia skutecznej ochrony użytkowników i osób trzecich; istniejące procedury certyfikacyjne różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich; w celu uniknięcia wielokrotnych kontroli, które w rezultacie stanowią przeszkody w swobodnym przepływie urządzeń spalania paliw gazowych, należy przyjąć ustalenia w celu wzajemnego uznawania procedur certyfikacyjnych przez Państwa Członkowskie; w celu ułatwienia wzajemnego uznawania procedur certyfikacyjnych należy ustanowić zharmonizowane procedury wspólnotowe oraz kryteria wyznaczania organów odpowiedzialnych za zastosowanie tych procedur;

odpowiedzialność Państw Członkowskich na ich terytorium za bezpieczeństwo, zdrowie i oszczędzanie energii objęte zasadniczymi wymogami powinna być potwierdzona w klauzuli ochronnej zapewniającej zastosowanie odpowiedniej procedury Wspólnoty;

adresaci decyzji podjętych na podstawie niniejszej dyrektywy muszą być informowani o przyczynach podjęcia tych decyzji i przysługujących im środkach prawnych;

dnia 17 września 1984 r. Rada przyjęła dyrektywę ramową w sprawie urządzeń gazowych (84/530/EWG) ⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 86/312/EWG ⁽²⁾, oraz odrębną dyrektywę w sprawie gazowych podgrzewaczy wody (84/531/EWG) ⁽³⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 88/665/EWG ⁽⁴⁾; dyrektywy te dotyczą tej samej dziedziny co niniejsza dyrektywa i wobec tego powinny zostać uchylone;

środki mające na celu stopniowe ustanowienie rynku wewnętrznego muszą zostać przyjęte do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny stanowi obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

ROZDZIAŁ 1

Zakres, wprowadzanie do obrotu i swobodny przepływ

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do:

- urządzeń spalania paliw gazowych używanych do gotowania, ogrzewania, produkcji gorącej wody, chłodzenia, oświetlenia lub prania, w których, gdzie stosowne, temperatura wody nie przekracza 105 °C, zwanych dalej „urządzeniami”.

⁽¹⁾ Dz.U. 300 z 19.11.1984, str. 95.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 18.7.1986, str. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 106.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42.

„urządzeniami”. Za urządzenia uważa się również palniki ze sztucznym ciągiem oraz urządzenia grzewcze wyposażone w takie palniki,

- urządzeń zabezpieczających, urządzeń sterujących lub urządzeń regulacyjnych i podzespołów, oprócz palników ze sztucznym ciągiem i urządzeń grzewczych wyposażonych w takie palniki, wprowadzanych do obrotu oddzielnie w celach handlowych i zaprojektowanych w celu wbudowania do urządzenia spalania paliw gazowych lub zmontowania w celu stworzenia takiego urządzenia, zwanych dalej „osprzętem”.

2. Urządzenia specjalnie zaprojektowane do wykorzystania w procesach przemysłowych prowadzonych w obiektach przemysłowych są wyłączone z zakresu określonego w ust. 1.

3. Do celów niniejszej dyrektywy „paliwo gazowe” oznacza każde paliwo, które znajduje się w stanie gazowym w temperaturze 15 °C pod ciśnieniem 1 bar.

4. Do celów niniejszej dyrektywy urządzenie uważa się za „normalnie użytkowane”, jeżeli jest ono:

- prawidłowo zainstalowane i regularnie serwisowane zgodnie z instrukcjami producenta,
- użytkowane w granicach normalnych zmian jakości gazu i normalnych wahań ciśnienia zasilającego, oraz
- użytkowane zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób, który można rozsądnie przewidzieć.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić, że urządzenia określone w art. 1 są wprowadzane na rynek i wprowadzane do użytku, o ile podczas normalnego użytkowania nie naruszają bezpieczeństwa ludzi, zwierząt domowych i mienia.

2. Państwa Członkowskie powiadomią pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o rodzajach używanego gazu i odpowiadających im ciśnieniach zasilających na ich terytoriach do dnia 1 stycznia 1991 r. W odpowiednim czasie one również informować o wszystkich zmianach. Komisja zapewni, aby informacje te zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 3

Urządzenia i osprzęt, określony w art. 1, muszą spełniać stosowane do nich zasadnicze wymogi wymienione w załączniku I.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu i oddawania do użytku urządzeń, które spełniają zasadnicze wymogi niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu osprzętu, określonego w art. 1, któremu towarzyszy świadectwo, określone w art. 8 ust. 4.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie uznają, że spełnione zostały wymogi zasadnicze, określone w art. 3, w odniesieniu do urządzeń i osprzętu, jeżeli spełniają one:

a) stosowane do nich normy krajowe, przyjęte w celu wprowadzenia w życie norm zharmonizowanych, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Państwa Członkowskie publikują numery tych norm krajowych;

b) stosowane do nich normy krajowe, określone w ust. 2, o ile w obszarach objętych takimi normami nie istnieją zharmonizowane normy.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty norm krajowych, określone w ust. 1 lit. b), które uważają za zgodne z zasadniczymi wymogami, określonymi w art. 3. Komisja przekazuje te normy krajowe pozostałym Państwom Członkowskim. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 ust. 2 powiadamia ona Państwa Członkowskie o tych normach krajowych, w stosunku do których domniemywa się zgodność z zasadniczymi wymogami, określonymi w art. 3.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie lub Komisja uzna, że normy określone w art. 5 ust. 1 nie spełniają całkowicie zasadniczych wymogów określonych w art. 3, Komisja lub Państwo Członkowskie przekazują sprawę do Stałego Komitetu, ustanowionego na podstawie dyrektywy 83/189/EWG, nazywanego dalej „komitetem”, podając swoje uzasadnienie. Komitet wydaje opinię bezzwłocznie.

W świetle opinii komitetu Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o tym, czy jest czy nie jest konieczne wycofanie takich norm z publikacji, określonych w art. 5 ust. 1.

2. Po przekazaniu, określonym w art. 5 ust. 2, Komisja konsultuje się z komitetem. Po uzyskaniu opinii komitetu Komisja w przeciągu jednego miesiąca powiadamia Państwa Członkowskie o tym, czy rozpatrywanej normie (normom) krajowym przysługuje lub nie domniemanie zgodności; jeżeli tak, Państwa Członkowskie publikują numery referencyjne takich norm. Komisja publikuje je również w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie stwierdzi, że normalnie użytkowane urządzenia noszące znak WE mogłyby zagrozić bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych lub mienia, podejmuje ono wszelkie właściwe środki w celu wycofania takich urządzeń z obrotu i zakazania lub ograniczenia wprowadzania ich do obrotu.

Zainteresowane Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o podjęciu takich środków, wskazując powody swojej decyzji, w szczególności to, czy niezgodność spowodowana jest przez:

a) niespełnienie zasadniczych wymogów, określonych w art. 3, jeżeli urządzenie nie jest zgodne z normami, określonych w art. 5 ust. 1;

b) niewłaściwe stosowanie norm, określonych w art. 5 ust. 1;

c) braki w normach, określonych w art. 5 ust. 1.

2. Komisja przystępuje do konsultacji z zainteresowanymi stronami tak szybko, jak to możliwe. Jeżeli po konsultacjach Komisja stwierdzi, że podjęcie któregośkolwiek ze środków określonych w ust. 1 było uzasadnione, niezwłocznie powiadamia o tym Państwo Członkowskie, które podjęło taki środek, jak również pozostałe Państwa Członkowskie.

W przypadku gdy decyzja określona w ust. 1 przypisana jest brakom w normach, Komisja, po konsultacjach z zainteresowanymi stronami, przedstawia sprawę komitetowi w terminie dwóch miesięcy, jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło środki, ma zamiar je podtrzymać, oraz rozpoczyna procedurę określoną w art. 6.

3. W przypadku gdy urządzenie niezgodne z wymogami nosi znak WE, właściwe Państwo Członkowskie podejmuje odpowiednie działania przeciw temu, kto umieścił znak, oraz powiadamia o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

4. Komisja zapewnia, aby Państwa Członkowskie były stale informowane o postępach i wyniku tych procedur.

ROZDZIAŁ II

Środki certyfikacji zgodności

Artykuł 8

1. Środkami certyfikacji zgodności urządzeń produkowanych seryjnie są:

a) badanie typu WE, określone w załączniku II sekcja 1; oraz

b) przed wprowadzeniem tych urządzeń do obrotu, do wyboru przez producenta:

- deklaracja WE zgodności z typem, określona w załączniku II sekcja 2, lub
- deklaracja WE zgodności z typem (gwarancja jakości produkcji), określona w załączniku II sekcja 3, lub
- deklaracja WE zgodności z typem (gwarancja jakości produktu), określona w załączniku II sekcja 4, lub
- weryfikacja WE, określona w załączniku II sekcja 5.

2. W przypadku produkcji urządzenia pojedynczego lub produkcji w małych ilościach producent może wybrać weryfikację jednostkową WE, określoną w załączniku II sekcja 6.

3. Po zakończeniu procedur, określonych w ust. 1 lit. b) i ust. 2, na urządzeniach spełniających wymogi należy umieścić znak zgodności WE zgodnie z art. 10.

4. Procedury, określone w ust. 1, muszą być zastosowane w odniesieniu do osprzętu, określonego w art. 1, z wyjątkiem umieszczenia znaku zgodności WE oraz, w zależności od potrzeb, sporządzenia świadectwa zgodności. Należy wystawić świadectwo zaświadczające o zgodności osprzętu ze stosowanymi do niego przepisami niniejszej dyrektywy i określającymi charakterystykę osprzętu oraz sposób jego wbudowania w urządzenie lub zmontowania, w celu zapewnienia spełnienia zasadniczych wymogów mających zastosowanie do gotowych urządzeń.

Świadectwo musi być dostarczone wraz z osprzętem.

5. W przypadku gdy urządzenia są objęte również innymi dyrektywami Wspólnoty:

- ich zgodność z zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy należy weryfikować zgodnie z procedurami ustanowionymi w ust. 1 i 2, oraz
- należy upewnić się, że spełniają one również zasadnicze wymogi pozostałych dyrektyw zgodnie z procedurami ustanowionymi w tych dyrektywach.

Umieszczenie znaku WE, określonego w ust. 3, musi świadczyć o zgodności z przepisami wszystkich dyrektyw, które mają zastosowanie.

6. Zapisy i korespondencję dotycząca środków certyfikacji zgodności jest redagowanaw języku urzędowym (językach urzędowych) Państwa Członkowskiego, w którym siedzibę ma organ odpowiedzialny za zastosowanie tej procedury, lub w języku zaakceptowanym przez ten organ.

Artykuł 9

1. Każde Państwo Członkowskie notyfikuje Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim organy, zwane dalej „organami

notyfikowanymi”, odpowiedzialne za zastosowanie procedur, określonych w art. 8.

Komisja publikuje w celach informacyjnych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz organów notyfikowanych wraz z przydzielonymi im oznaczeniami identyfikacyjnymi oraz zapewnia aktualizację tego wykazu.

2. Państwa Członkowskie stosują kryteria wymienione w załączniku V do oceny tych organów, które mają być notyfikowane.

Organy, które spełniają kryteria oceny, ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, muszą być uznawane za spełniające kryteria wymienione w tym załączniku.

3. Państwo Członkowskie, które notyfikowało organ, odwoła jego zatwierdzenie, jeżeli stwierdzi, że organ ten przestał spełniać kryteria określone w ust. 2 i niezwłocznie powiadomi o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

Znak zgodności WE

Artykuł 10

1. Znak zgodności WE i oznakowanie identyfikacyjne określone w załączniku III należy umieszczać na urządzeniu lub na tabliczce znamionowej przymocowanej do urządzenia, tak aby były one wyraźne, łatwe do odczytania i nieusuwalne. Tabliczkę znamionową należy zaprojektować tak, aby niemożliwe było jej powtórne wykorzystanie.

2. Umieszczanie na urządzeniach znaków, które mogą zostać pomyłone ze znakiem WE, jest zabronione.

Artykuł 11

W przypadkach, w których stwierdzono nieprawidłowe umieszczenie znaku WE na urządzeniach lub nieprawidłowe przyznanie świadectw dla osprzętu z powodu:

- niezgodności urządzeń lub osprzętu z urządzeniami lub osprzętem, określonym w świadectwie badania typu WE,
- niespełnienia zasadniczych wymogów mających zastosowanie pomimo zgodności urządzeń lub osprzętu z urządzeniami lub osprzętem, określonym w świadectwie badania typu WE,
- niewywiązania się przez producenta ze zobowiązań wymienionych w załączniku II,

organ notyfikowany odbiera prawo umieszczania znaku WE lub wystawiania świadectw i powiadamia pozostałe organy notyfikowane oraz przesyła sprawozdanie do zainteresowanych Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe*Artykuł 12*

Każda decyzja podjęta zgodnie z niniejszą dyrektywą, która skutkuje ograniczeniem dotyczącym wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku urządzenia, musi zawierać dokładne uzasadnienie. Taką decyzję bezzwłocznie notyfikuje się zainteresowanej stronie, którą informuje się jednocześnie o dostępnych jej środkach prawnych, przysługujących jej zgodnie z prawem obowiązującym w danym Państwie Członkowskim, oraz o ograniczeniach czasowych, którym takie środki podlegają.

Artykuł 13

Dyrektywy 84/530/EWG i 84/531/EWG tracą moc.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1991 r. i powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują takie przepisy od dnia 1 stycznia 1992 r.

2. W drodze odstępstwa od art. 2, Państwa Członkowskie mogą, w okresie do dnia 31 grudnia 1995 r. i bez uszczerbku dla postanowień art. 30–36 Traktatu, zezwolić na wprowadzanie do obrotu lub oddawanie do użytku urządzeń i osprzętu zgodnego z przepisami obowiązującymi w Państwach Członkowskich przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. SMITH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZE WYMOGI

Uwaga wstępna

Zobowiązania wynikające z zasadniczych wymogów, określonych w niniejszym załączniku w stosunku do urządzeń, odnoszą się również do osprzętu, jeśli istnieje odpowiadające im zagrożenie.

1. OGÓLNE WARUNKI

1.1. Urządzenia muszą być zaprojektowane i zbudowane tak, aby były bezpieczne w działaniu i nie stanowiły niebezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt domowych lub mienia, w przypadku gdy są normalnie użytkowane, jak zdefiniowano w art. 1 ust. 4 niniejszej dyrektywy.

1.2. W chwili wprowadzania do obrotu wszystkie urządzenia muszą:

- być zaopatrzone w instrukcję techniczną przeznaczoną dla instalującego,
- być zaopatrzone w instrukcję użytkowania i serwisowania, przeznaczoną dla użytkownika,
- nosić odpowiednie napisy ostrzegawcze, które umieszcza się również na opakowaniu.

Instrukcje i napisy ostrzegawcze sporządza się w urzędowym języku lub językach Państw Członkowskich przeznaczenia.

1.2.1. Instrukcje techniczne przeznaczone dla instalującego muszą zawierać wszystkie instrukcje dotyczące instalowania, regulacji i serwisowania, wymagane w celu zapewnienia prawidłowego wykonania tych czynności i bezpiecznego użytkowania urządzenia. W szczególności instrukcje muszą określać:

- rodzaj używanego gazu,
- stosowane ciśnienie zasilające gazu,
- wymagany dopływ świeżego powietrza:
 - potrzebnego do spalania,
 - w celu zapobieżenia tworzeniu się niebezpiecznych mieszanin niespalonego gazu w przypadku urządzeń niewyposażonych w urządzenie określone w ppkt 3.2.3,
- warunki odprowadzania produktów spalania,
- w przypadku palników ze sztucznym ciągiem i urządzeń grzewczych wyposażonych w takie palniki, ich charakterystyki, wymagania dotyczące montażu służące zapewnieniu zgodności z zasadniczymi wymogami odnoszącymi się do gotowego urządzenia, gdzie stosownie, wykaz kombinacji zalecanych przez producenta.

1.2.2. Instrukcje użytkowania i serwisowania przeznaczone dla użytkownika muszą zawierać wszystkie informacje wymagane dla bezpiecznego użytkowania, w szczególności wskazywać użytkownikowi wszystkie ograniczenia użytkowania.

1.2.3. Napisy ostrzegawcze na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj stosowanego gazu, ciśnienie gazu zasilającego i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące przypadku, gdy urządzenie musi być instalowane wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją.

1.3. Osprzęt mający stanowić część urządzenia musi być zaprojektowany i zbudowany tak, aby prawidłowo służył zamierzonemu celowi po wbudowaniu w urządzenie zgodnie z instrukcjami instalacyjnymi.

Instrukcje dotyczące instalacji, regulacji, działania i utrzymania muszą być dostarczane wraz z właściwym osprzętem.

2. MATERIAŁY

2.1. Materiały muszą być odpowiednie do przewidywanego dla nich przeznaczenia i muszą być odporne na oddziaływanie warunków technicznych, chemicznych i termicznych, na jakie przewidywalnie będą narażone.

2.2. Własności materiałów ważne dla bezpieczeństwa muszą być gwarantowane przez producenta lub dostawcę urządzenia.

3. **PROJEKT I BUDOWA**
- 3.1. **Przepisy ogólne**
- 3.1.1. Urządzenia muszą być skonstruowane tak, aby przy normalnym ich użytkowaniu nie występowała niestabilność, zakłócenia, zepsucie lub zużycie mogące spowodować pogorszenie ich bezpieczeństwa.
- 3.1.2. Kondensacja zachodząca przy uruchamianiu lub podczas użytkowania nie może wpływać na bezpieczeństwo urządzeń.
- 3.1.3. Urządzenia muszą być zaprojektowane i skonstruowane tak, aby ryzyko wybuchu w przypadku pojawienia się zewnętrznego źródła ognia było jak najmniejsze.
- 3.1.4. Urządzenia muszą być skonstruowane tak, aby do układu gazowego nie wnikała niepożądana woda i powietrze.
- 3.1.5. W przypadku normalnych wahań energii pomocniczej urządzenia muszą nadal pracować bezpiecznie.
- 3.1.6. Nienormalne wahania lub zanik energii pomocniczej lub jej ponowne włączenie nie mogą prowadzić do niebezpiecznych sytuacji.
- 3.1.7. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i skonstruowane, aby zostały wyeliminowane zagrożenia o charakterze elektrycznym. W zakresie, w jakim ma to zastosowanie, zgodność z warunkami bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń elektrycznych, sformułowanymi w dyrektywie 73/23/EWG⁽¹⁾, będzie równoważna spełnieniu tego wymagania.
- 3.1.8. Wszystkie części urządzenia pracujące przy podwyższonym ciśnieniu muszą wytrzymywać naprężenia mechaniczne i termiczne, na które są narażone, bez jakichkolwiek odkształceń wpływających na bezpieczeństwo.
- 3.1.9. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i skonstruowane, aby awaria urządzeń zabezpieczających, kontrolujących lub regulacyjnych, nie mogła prowadzić do niebezpiecznych sytuacji.
- 3.1.10. Jeżeli urządzenie wyposażone jest w urządzenia zabezpieczające i sterujące, działanie urządzeń zabezpieczających nie może być blokowane przez działanie urządzeń sterujących.
- 3.1.11. Wszystkie części urządzeń, które są ustawiane lub regulowane na etapie wytwarzania i które nie mogą być ustawiane przez użytkownika lub instalującego, muszą być odpowiednio zabezpieczone.
- 3.1.12. Dźwignie i pozostałe urządzenia sterujące i nastawcze muszą być wyraźnie oznakowane i wyposażone w odpowiednie wskazówki w celu uniknięcia jakichkolwiek błędów w obsłudze. Ich konstrukcja musi zapobiegać przypadkowemu ustawianiu.
- 3.2. **Uwalnianie się niespalonego gazu**
- 3.2.1. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby stopień wycieku gazu przez szczelności nie stanowił niebezpieczeństwa.
- 3.2.2. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby uwalnianie się gazu podczas zapalania i ponownego zapalania oraz po zgaszeniu płomienia był ograniczony w celu uniknięcia niebezpiecznego gromadzenia się niespalonego gazu w urządzeniu.
- 3.2.3. Urządzenia przeznaczone do użytku we wnętrzach budynków i w pomieszczeniach użytkowych muszą być wyposażone w specjalne urządzenie, które zapobiega niebezpiecznemu nagromadzeniu się niespalonego gazu w takich wnętrzach i pomieszczeniach.
- Urządzenia, które nie są wyposażone w takie urządzenia specjalne, muszą być użytkowane tylko w miejscach, gdzie istnieje odpowiednia wentylacja zapobiegająca niebezpiecznemu gromadzeniu się niespalonego gazu.
- Państwa Członkowskie mogą określić na swoim terytorium odpowiednie warunki dla wentylacji pomieszczeń przy instalowaniu urządzeń tego typu, uwzględniając ich indywidualne cechy.
- Urządzenia kuchenne o znacznej wielkości oraz zasilane gazami zawierającymi składniki toksyczne muszą być wyposażone w wyżej wymienione urządzenie zabezpieczające.
- 3.3. **Zapalanie**
- Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby w przypadku normalnego użytkowania:
- zapalenie i ponowne zapalenie przebiegało płynnie,
 - było zapewnione rozprzestrzenianie się płomienia.
- 3.4. **Spalanie**
- 3.4.1. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby podczas normalnego użytkowania była zapewniona stabilność płomienia, a produkty spalania nie zawierały niedopuszczalnych stężeń substancji szkodliwych dla zdrowia.

(¹) Dz.U. L 77 z 26.3.1973, str. 29.

- 3.4.2. Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby podczas normalnego użytkowania nie zachodziło przypadkowe uwalnianie się produktów spalania.
- 3.4.3. Urządzenia połączone z przewodem odprowadzającym produkty spalania muszą być tak skonstruowane, aby w nietypowych warunkach ciągu nie zachodziło uwalnianie się produktów spalania w niebezpiecznych ilościach do danego pomieszczenia.
- 3.4.4. Niezależne domowe urządzenia grzewcze oraz przepływowe podgrzewacze wody pozbawione przewodów odprowadzających produkty spalania nie mogą powodować w danych pomieszczeniach i przestrzeniach takiego stężenia tlenu węgla, które mogłoby stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia narażonych osób, uwzględniając przewidywany czas trwania narażenia.
- 3.5. **Racjonalne zużycie energii**
- Urządzenia muszą być tak skonstruowane, aby zapewnić racjonalne zużycie energii, przy odzwierciedleniu stopnia nowoczesności oraz uwzględnieniu aspektów bezpieczeństwa.
- 3.6. **Temperatury**
- 3.6.1. Części urządzenia, które mają być umieszczone w bezpośredniej bliskości podłóg i innych powierzchni, nie mogą osiągać temperatur, które mogą stanowić niebezpieczeństwo dla otoczenia.
- 3.6.2. Temperatura powierzchni ustawianych pokręteł i dźwigni urządzeń nie może stanowić niebezpieczeństwa dla użytkownika.
- 3.6.3. Temperatury powierzchni zewnętrznych części urządzeń przeznaczonych do użytku domowego, z wyjątkiem powierzchni lub części, które związane są z przekazywaniem ciepła, nie mogą w warunkach pracy stanowić niebezpieczeństwa dla użytkownika, w szczególności dzieci, w stosunku do których należy uwzględnić odpowiedni czas reakcji.
- 3.7. **Środki spożywcze i woda używane do celów sanitarnych**
- Bez uszczerbku dla istniejących w tej dziedzinie reguł wspólnotowych, materiały i elementy składowe stosowane do konstruowania urządzenia, które mogą stykać się z żywnością lub wodą używaną do celów sanitarnych, nie mogą obniżyć jej jakości.
-

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA CERTYFIKACJI ZGODNOŚCI

1. BADANIE TYPU WE
 - 1.1. Badanie typu WE jest tą częścią procedury, w której ramach organ notyfikowany kontroluje i zaświadcza, że urządzenie reprezentatywne dla przewidywanej produkcji zgodnej z przepisami niniejszej dyrektywy, które mają do niego zastosowanie.
 - 1.2. Wniosek o badanie typu wnosi do jednego organu notyfikowanego producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą we Wspólnocie.
 - 1.2.1. Wniosek musi zawierać:
 - nazwę i adres producenta oraz, jeżeli wniosek składa upoważniony przedstawiciel, jego nazwę i adres,
 - pisemną deklarację, że wniosek nie został wniesiony do żadnego innego organu notyfikowanego,
 - dokumentację projektową, określoną w załączniku IV.
 - 1.2.2. Producent przekazuje do dyspozycji organu notyfikowanego urządzenie reprezentatywne dla zamierzonej produkcji, zwane dalej „typem”. Organ notyfikowany może żądać dalszych egzemplarzy typu, jeśli będą one niezbędne dla programu badań.

Typ może dodatkowo obejmować warianty produktu, pod warunkiem że warianty te nie mają różnych charakterystyk w odniesieniu do rodzajów ryzyka.
 - 1.3. Organ notyfikowany musi:
 - 1.3.1. zbadać dostarczoną dokumentację projektową i stwierdzić, czy typ został wyprodukowany zgodnie z tą dokumentacją, oraz zidentyfikować elementy, które zostały zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami norm, określonymi w art. 5 oraz zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy;
 - 1.3.2. przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań lub prób w celu sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają zasadnicze wymogi tam, gdzie nie zostały zastosowane normy określone w art. 5;
 - 1.3.3. przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań lub prób w celu sprawdzenia, czy stosowane normy zostały efektywnie zastosowane, w przypadku gdy producent wybrał taką drogę zapewnienia zgodności z zasadniczymi wymogami.
 - 1.4. Jeżeli typ spełnia jest zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy świadectwo badania typu WE. Świadectwo musi zawierać wyniki badania, warunki ważności świadectwa, jeżeli takie istnieją, i dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu, a także, jeżeli ma to znaczenie, opis jego działania. Odpowiednie dokumenty techniczne, takie jak rysunki i wykresy, muszą być załączone do świadectwa.
 - 1.5. Organ notyfikowany musi bezzwłocznie poinformować pozostałe organy notyfikowane o wydaniu świadectwa badania typu WE oraz wszelkich dodatkach do tego świadectwa, określonych w pkt 1.7. Jednostki te mogą otrzymać kopię świadectwa badania typu WE lub jego dodatków oraz, na uzasadnioną prośbę, otrzymać kopie załączników do świadectwa i sprawozdań z przeprowadzonych badań i prób.
 - 1.6. Organ notyfikowany, która odmawia wydania lub wycofuje wydane świadectwo badania typu WE, musi poinformować Państwo Członkowskie, które go notyfikowało, oraz odpowiednio pozostałe organy notyfikowane, podając powody swojej decyzji.
 - 1.7. Wnioskodawca musi informować organ notyfikowany, który wydał świadectwo badania typu WE, o wszystkich modyfikacjach zatwierdzonego typu, które mogą mieć wpływ na zgodność z zasadniczymi wymogami.

Modyfikacje zatwierdzonego typu muszą otrzymać dodatkowe zatwierdzenie od organu notyfikowanego, który wydał świadectwo badania typu WE, jeżeli zmiany takie mają wpływ na zgodność z zasadniczymi wymogami lub na określone uprzednio warunki użytkowania urządzenia. Dodatkowe zatwierdzenie wydaje się w formie dodatku do pierwotnego świadectwa badania typu WE.

2. DEKLARACJA WE ZGODNOŚCI Z TYPEM
 - 2.1. Deklaracja WE zgodności z typem jest tą częścią procedury, w której ramach producent deklaruje, że dane urządzenie są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymogi niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent musi umieścić na każdym urządzeniu znak WE i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Deklaracja zgodności może obejmować jedno urządzenie lub więcej i musi być przechowywana przez producenta. Znakowi WE musi towarzyszyć oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego odpowiedzialnego za wrywkowe kontrole określone w pkt 2.3.
 - 2.2. Producent musi podjąć wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia, aby proces produkcyjny wraz z kontrolą i sprawdzeniem produktu ostatecznego gwarantował jednorodność produkcji i zgodność urządzeń z typem opisanym w świadectwie badania typu WE, jak również z wymogami niniejszej dyrektywy, stosowanymi do tych urządzeń. Wybrany przez producenta organ notyfikowany musi przeprowadzać wrywkowe kontrole urządzeń określone w pkt 2.3.
 - 2.3. Badanie urządzeń u producenta musi być wykonywane wrywkowo przez organ notyfikowany nie rzadziej niż raz w roku. W celu zapewnienia zgodności z właściwymi zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy należy sprawdzić dostateczną liczbę urządzeń oraz przeprowadzić odpowiednie badania określone w mających zastosowanie normach, określonych w art. 5, lub wykonać badania równoważne. Organ notyfikowany w każdym przypadku określa, czy badania te muszą być przeprowadzone w całości czy w części. Jeżeli odrzucono jedno urządzenie lub więcej, to organ notyfikowany stosuje odpowiednie środki w celu zapobieżenia ich wprowadzeniu do obrotu.
3. DEKLARACJA ZGODNOŚCI Z TYPEM (gwarancja jakości wytwarzania)
 - 3.1. Deklaracja WE zgodności z typem (gwarancja jakości produkcji) jest procedurą, za której pomocą producent wypełniający zobowiązania podane w ppkt 3.2 deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymogi niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent umieszcza na każdym urządzeniu znak WE i sporządza pisemne deklaracje zgodności. Deklaracja ta może obejmować jedno urządzenie lub więcej i musi być przechowywana przez producenta. Znakowi WE musi towarzyszyć oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego odpowiedzialnego za nadzór WE.
 - 3.2. Producent stosuje system jakości, który zapewnia zgodność urządzeń z typem opisanym w świadectwie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent jest poddany nadzorowi WE zgodnie z pkt 3.4.
 - 3.3. **System jakości**
 - 3.3.1. Producent składa wniosek o zatwierdzenie swojego systemu jakości w odniesieniu do danych urządzeń do wybranego przez siebie organu notyfikowanego.

Wniosek musi zawierać:

 - dokumentację systemu jakości,
 - zobowiązanie do wypełniania obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości,
 - zobowiązanie do utrzymywania zatwierzonego systemu jakości w celu zapewnienia jego ciągłej przydatności i skuteczności,
 - dokumentację odnoszącą się do zatwierzonego typu oraz kopię świadectwa badania typu WE.
 - 3.3.2. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny w formie podjętych środków, procedur i pisemnych instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać jednolitą interpretację programów jakości, planów, ksiąg i zapisów. W szczególności musi ona zawierać odpowiedni opis:
 - celów jakości, struktury organizacyjnej oraz obowiązków i kompetencji kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,
 - procesów wytwarzania, kontroli jakości i technik zapewnienia jakości oraz działań systematycznych,

- badań i prób, które będą przeprowadzane przed rozpoczęciem wytwarzania, w trakcie wytwarzania i po jego zakończeniu oraz częstotliwości ich przeprowadzania,
 - metod monitorowania osiągnięcia wymaganej jakości urządzenia i skuteczności działania systemu jakości.
- 3.3.3. Organ notyfikowany bada i ocenia system jakości pod względem spełnienia wymagań ppkt 3.3.2. Domniemywa się zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości stosujących odpowiednie zharmonizowane normy.
- Organ notyfikowany musi przekazać swoją decyzję producentowi i poinformować o tym pozostałe organy notyfikowane. Zawiadomienie dla producenta musi zawierać wnioski z badania, nazwę i adres organu notyfikowanego oraz uzasadnioną decyzję wynikającą z oceny odnośnych urządzeń.
- 3.3.4. Producent musi informować organ notyfikowany, który zatwierdził system jakości, o wszystkich uaktualnieniach systemu jakości powiązanych ze zmianami wniesionymi przez np. nowe technologie i koncepcje dotyczące jakości.
- Organ notyfikowany musi zbadać propozycje zmian i zdecydować, czy zmieniony system jakości jest zgodny z odpowiednimi przepisami lub czy konieczna jest jego powtórna ocena. Organ notyfikowany musi zawiadomić producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie to musi zawierać wnioski wynikające z kontroli i decyzję z uzasadnioną oceną.
- 3.3.5. Organ notyfikowany, który cofa zatwierdzenie systemu jakości, musi poinformować o tym pozostałe organy notyfikowane, podając powody swej decyzji.
- 3.4. **Nadzór WE**
- 3.4.1. Celem nadzoru WE jest zapewnienie, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.
- 3.4.2. Producent musi umożliwić organowi notyfikowanemu dostęp w celu kontroli do miejsca wytwarzania, kontroli, badań i magazynowania oraz musi udostępnić wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:
- dokumentację systemu jakości,
 - zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i wyniki badań, dane z kalibrowania, dokumenty dotyczące kwalifikacji personelu itp.
- 3.4.3. Organ notyfikowany musi przeprowadzić co najmniej raz na dwa lata kontrolę w celu zapewnienia, że producent utrzymuje i stosuje zatwierdzony system jakości i musi doręczyć producentowi sprawozdanie z kontroli.
- 3.4.4. Ponadto organ notyfikowany może wizytować bez zapowiedzi producenta, w czasie wizyt może przeprowadzać badania urządzeń lub zlecić ich wykonanie. Musi on przedstawić producentowi sprawozdanie z kontroli oraz, gdzie stosowne, raport z badań.
- 3.4.5. Producent może na żądanie dostarczyć sprawozdanie organu notyfikowanego.
4. **DEKLARACJA WE ZGODNOŚCI TYPU (gwarancja jakości produktu)**
- 4.1. Deklaracja WE zgodności typu (gwarancja jakości produktu) jest procedurą, za której pomocą producent wypełniający zobowiązania podane w pkt 4.2 deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymogi niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent umieszcza na każdym urządzeniu znak WE i sporządza pisemną deklarację zgodności. Deklaracja ta może obejmować jedno urządzenie lub więcej i musi być przechowywana przez producenta. Znakowi WE musi towarzyszyć oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego odpowiedzialnego za nadzór WE.
- 4.2. Producent stosuje zatwierdzony system jakości w kontroli końcowej urządzeń i badaniach określonych w pkt 4.3 oraz podlega nadzorowi WE zgodnie z pkt 4.4.
- 4.3. **System jakości**
- 4.3.1. Zgodnie z tą procedurą producent przedkłada wniosek o zatwierdzenie swojego systemu jakości w odniesieniu do danych urządzeń do wybranego przez siebie organu notyfikowanego.
- Wniosek zawiera:
- dokumentację systemu jakości,
 - zobowiązanie do wypełniania obowiązków wynikających z zatwierdzonego systemu jakości,

- zobowiązanie do utrzymywania zatwierdzonego systemu jakości w celu zapewnienia jego ciągłej przydatności i skuteczności,
- dokumentację odnoszącą się do zatwierdzonego typu oraz kopię świadectwa badania typu WE.

- 4.3.2. W ramach systemu jakości należy sprawdzić każde urządzenie i przeprowadzić odpowiednie badania określone w mających zastosowanie normach (normie), określonych w art. 5, lub badania równoważne, w celu sprawdzenia zgodności urządzenia z zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny w formie podjętych środków, procedur i pisemnych instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać jednolitą interpretację programów jakości, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.

W szczególności dokumentacja systemu jakości zawiera odpowiedni opis:

- celów jakości, struktury organizacyjnej oraz obowiązków i kompetencji kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,
- badań i prób, które mają być przeprowadzone po zakończeniu wytwarzania,
- metod sprawdzenia skutecznego działania systemu jakości.

- 4.3.3. Organ notyfikowany bada i ocenia system jakości pod względem spełniania wymagań, określonych w pkt 4.3.2. Domniemywa się zgodność z tymi wymogami w odniesieniu do systemów jakości stosujących odpowiednie zharmonizowane normy. Organ notyfikowany przekazuje swoją decyzję producentowi i informuje o niej pozostałe organy notyfikowane. Zawiadomienie dla producenta musi zawierać wnioski z badania, nazwę i adres organu notyfikowanego oraz uzasadnioną decyzję wynikającą z oceny odnośnych urządzeń.

- 4.3.4. Producent informuje organ notyfikowany, który zatwierdził system jakości, o wszelkich zmianach systemu jakości, które stały się niezbędne na skutek np. nowych technologii i koncepcji dotyczących jakości.

Organ notyfikowany bada proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości jest zgodny z właściwymi przepisami lub czy konieczna jest jego powtórna ocena. Zawiadamia ona producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie to zawiera wnioski wynikające z kontroli i decyzję z uzasadnioną oceną.

- 4.3.5. Organ notyfikowany, która cofa zatwierdzenie systemu jakości, informuje o tym pozostałe organy notyfikowane, podając powody swej decyzji.

4.4. Nadzór WE

- 4.4.1. Celem nadzoru WE jest zapewnienie, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

- 4.4.2. Producent umożliwia organowi notyfikowanemu dostęp w celu kontroli do miejsca kontroli, badań i magazynowania oraz udostępnia wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

- dokumentację systemu jakości,
- dokumentację jakości, taką jak sprawozdania z kontroli i wyniki badań, dane z kalibracji, dokumenty dotyczące kwalifikacji personelu itp.

- 4.4.3. Organ notyfikowany musi przeprowadzić co najmniej raz na dwa lata kontrole w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje zatwierdzony system jakości oraz musi dostarczyć producentowi sprawozdanie z kontroli.

- 4.4.4. Ponadto organ notyfikowany może wizytować bez zapowiedzi producenta, w czasie wizyt może przeprowadzać badania urządzeń lub zlecić ich wykonanie. Dostarcza on producentowi sprawozdanie z kontroli oraz, gdzie stosowne, raport z badań.

- 4.4.5. Producent może na żądanie dostarczyć sprawozdanie organu notyfikowanego.

5. WERYFIKACJA WE

- 5.1. Weryfikacja WE jest tą częścią procedury, w której ramach organ notyfikowany sprawdza i poświadcza, że urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają mające zastosowanie zasadnicze wymogi niniejszej dyrektywy.

5.2. Weryfikacja WE może być przeprowadzona, zgodnie z wyborem producenta, albo przez kontrolę i badanie każdego urządzenia, jak określono w pkt 5.3, lub przez kontrolę i badanie urządzenia na podstawie statystycznej, jak określono w pkt 5.4.

5.3. **Weryfikacja przez kontrolę i badanie każdego urządzenia**

5.3.1. Należy sprawdzić każde urządzenie i przeprowadzić odpowiednie badania określone we właściwych normach, określonych w art. 5, lub badania równoważne, w celu sprawdzenia zgodności urządzenia z odpowiednimi zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy.

5.3.2. Organ notyfikowany musi umieścić znak WE na każdym zatwierdzonym urządzeniu i sporządzić pisemne świadectwo zgodności. Świadectwo to może obejmować jedno lub więcej urządzeń i musi być przechowywane przez producenta. Znakowi WE musi towarzyszyć oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego.

5.4. **Weryfikacja statystyczna**

5.4.1. Producent musi przedstawić swoje urządzenia w postaci jednorodnych partii i podjąć wszelkie niezbędne środki, aby proces wytwarzania zapewniał jednorodność produktów w każdej wyprodukowanej partii.

5.4.2. W miarę potrzeb producent może umieścić znak WE na każdym urządzeniu podczas procesu wytwarzania. Znakowi WE musi towarzyszyć oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego odpowiedzialnego za weryfikację statystyczną.

5.4.3. Urządzenia muszą być poddawane kontroli statystycznej według właściwości. Muszą one być pogrupowane w dające się określić partie składające się z jednostek tego samego modelu, wyprodukowanych w tych samych warunkach. Partia jest badana w różnych odstępach czasu. Urządzenia stanowiące próbkę sprawdzane są indywidualnie i poddawane odpowiednim badaniom określonym w mających zastosowanie normach (normie), określonych w art. 5, lub badaniom równoważnym, w celu stwierdzenia, czy partię należy przyjąć lub odrzucić.

Stosuje się plany badania o następującej charakterystyce:

— poziom jakości odpowiadający prawdopodobieństwu przyjęcia 95 % przy niezgodności między 0,5 i 1,5 %,

— graniczna jakość odpowiadająca prawdopodobieństwu przyjęcia 5 % przy niezgodności między 5 i 10 %.

5.4.4. W przypadku przyjęcia partii organ notyfikowany sporządza pisemne świadectwo zgodności, które przechowuje producent. Wszystkie urządzenia z partii mogą być wprowadzone do obrotu, z wyjątkiem tych produktów z próbki, które zostały wykryte jako niezgodne.

W przypadku odrzucenia partii właściwy organ notyfikowany podejmuje odpowiednie środki, aby zapobiec wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii organ notyfikowany może zawiesić weryfikację statystyczną.

6. **WERYFIKACJA JEDNOSTKOWA WE**

6.1. Weryfikacja jednostkowa WE jest procedurą, w której organ notyfikowany kontroluje i poświadcza, że dane urządzenie jest zgodne ze stosowanymi do niego wymogami niniejszej dyrektywy. Organ notyfikowany umieszcza na urządzeniu znak WE i sporządza pisemne świadectwo zgodności.

Świadectwo przechowuje producent.

6.2. Dokumentacja projektowa, o której mowa w załączniku IV, musi być dostępna dla organu notyfikowanego.

6.3. Urządzenie poddawane jest badaniom i odpowiednim próbom uwzględniającym dokumentację projektową w celu zapewnienia zgodności urządzeń z zasadniczymi wymogami niniejszej dyrektywy.

6.4 Jeżeli organ notyfikowany uzna to za niezbędne, badania i odpowiednie próby mogą być przeprowadzone po zainstalowaniu urządzenia.

ZAŁĄCZNIK III

ZNAK WE I NAPISY

1. Znak WE składa się z symbolu CE, jak pokazano poniżej, po którym następują ostatnie dwie cyfry roku, w którym znak został umieszczony, oraz oznaczenie identyfikacyjne organu notyfikowanego, który wykonała wrywkowe kontrole, przeprowadził nadzór WE lub wykonał weryfikację WE.
2. Urządzenie lub jego tabliczka znamionowa muszą nosić znak WE wraz z następującymi napisami:
 - nazwa producenta lub jego symbol identyfikacyjny,
 - nazwa handlowa urządzenia,
 - w odpowiednich przypadkach, rodzaj stosowanego zasilania elektrycznego,
 - kategoria urządzenia.

W zależności od charakteru urządzenia mogą być dodane informacje potrzebne do celów instalacyjnych.

ZAŁĄCZNIK IV**DOKUMENTACJA PROJEKTOWA**

Dokumentacja projektowa musi zawierać następujące informacje w zakresie wymaganym do oceny przez organ notyfikowany:

- ogólny opis urządzenia,
- projekty koncepcyjne oraz rysunki wykonawcze i schematy elementów składowych, podzespołów, obwodów itp.,
- opisy i objaśnienia konieczne do zrozumienia powyższych dokumentów, łącznie z opisem działania urządzeń,
- wykaz norm, określonych w art. 5, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymogów w przypadkach, gdy nie zastosowano norm określonych w art. 5,
- raporty z badań,
- instrukcje instalowania i użytkowania.

Dokumentacja projektowa musi zawierać, w miarę potrzeby, następujące elementy:

- zaświadczenia odnoszące się do wyposażenia wbudowanego w urządzenie,
- zaświadczenia i świadectwa odnoszące się do metod wytwarzania, kontroli lub monitorowania urządzenia,
- inne dokumenty umożliwiające organowi notyfikowanemu lepsze dokonanie oceny.

ZAŁĄCZNIK V**MINIMALNE KRYTERIA OCENY STOSOWANE PRZEZ ORGANY NOTYFIKOWANE**

Organy notyfikowane wyznaczone przez Państwa Członkowskie spełniają następujące warunki minimalne:

- dostępność personelu, koniecznych środków i wyposażenia,
- kompetencje techniczne i rzetelność zawodowa personelu,
- niezależność kierownictwa i personelu technicznego w prowadzeniu badań, sporządzaniu raportów, wystawianiu świadectw i wykonywaniu nadzoru, przewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do wszystkich środowisk, grup i osób bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanych w zakresie urządzeń,
- zachowanie tajemnicy zawodowej przez pracowników,
- posiadanie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, o ile taka odpowiedzialność nie jest ponoszona przez państwo na mocy prawa krajowego.

Spełnienie warunków określonych w pierwszych dwóch tiret jest okresowo sprawdzane przez właściwe władze Państw Członkowskich lub przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie.
